

توضیحی بر روند چاپ مقاله آقای هوشمند در ویژه نامه کردستان ۲

(نامه وارده)

جناب آقای میثمی، مدیر مسئول محترم نشریه چشم انداز ایران

احتراماً عطف به مقاله آقای احسان هوشمند، منتشره در شماره دوم ویژه نامه «کردستان همیشه قابل کشف» موارد ذیل را به عرض می‌رساند:

آقای احسان هوشمند روز چهارشنبه ۸۴/۶/۳۰ به مهاباد آمده و از بنده درخواست کردند ترتیب دیدارشان را با اعضای درجه یک خانواده مرحوم قاضی محمد بدهم، بنده هم، هم به اعتبار دوستی با آقای سردار سیف قاضی و هم به دلیل قرابت نسبی نزدیک ایشان با رهبران فقید جمهوری کردستان، با ایشان هماهنگی نموده و چند روز بعد در معیت آقای هوشمند، به منزل ایشان رفته و با مادرش سرکار خانم منیر قاضی (دختر مرحوم قاضی محمد) به گفت‌وگو نشستیم. ابتدای جلسه به نقد و مقداری هم گله‌گذاری از کارها و مقالات قبلی آقای هوشمند و نیز پاسخ‌های ایشان گذشت. سپس آقای هوشمند موضوع مقاله جدیدشان (مبانی جامعه‌شناختی شکل‌گیری حزب دموکرات کردستان ایران) را پیش کشیده و با ذکر این مطلب که نوشته مذکور، حاوی اسنادی در مورد خانواده قاضی است، از باب نوعی «تعهد اخلاقی» و نه قانونی، انتشار آن را منوط به موافقت بازماندگان آنها نمودند. البته این نکته را هم یادآور شدند که این مقاله پاسخی به مصاحبه ویدئویی دبیر کل سابق حزب دموکرات بوده و در صورت عدم چاپ آن، مصاحبه آقای حسن زاده هم منتشر نشده و کل صفحه‌بندی چشم انداز ایران تغییر خواهد کرد. ایشان در ادامه گفتند که در صورت عدم موافقت خانواده قاضی با چاپ این مقاله، این حق را برای خود محفوظ نگاه می‌دارد که به جای انتشار آن در مطبوعات، آن را در کتابی مستقل (که از تیراژ و میزان

مخاطب کمتری برخوردار است) چاپ نماید. نهایتاً قرار شد که اینجانب و آقای سردار سیف قاضی و مادرشان، قبل از چاپ، مقاله مذکور را مطالعه و نظر خود را به آقای هوشمند اعلام نماییم. بالاخره در مورخه ۸۴/۸/۴ آقای هوشمند از طریق ایمیل، مقاله مذکور را برای اینجانب ارسال داشتند. متأسفانه روز بعد از آن آقای فتاح سیف قاضی (فرزند ارشد مرحوم محمد حسین سیف قاضی) و پدر «کاک سردار» و همسر خانم منیر قاضی در سانحه تصادف، جان خود را از دست دادند و عملاً امکان بررسی و مطالعه «مقاله» از بین رفت. بنده هم تلفنی مآل را به آقای هوشمند اطلاع دادم. آقای هوشمند به خاطر اهمیتی که برای نظر خانواده محترم «قاضی» قائل بودند، با وجود «عجله» چشم انداز ایران، اصرار می‌کردند که انتشار آن مدتی به تعویق بیفتد تا بعد از مراسم عزاداری، مقاله مذکور مطالعه شود. به خاطر اصرار ایشان دو روز بعد، علیرغم تألمات شدید روحی و مشغولیت بسیار آقای قاضی، دیسکت حاوی مقاله را تحویل ایشان دادم تا در اختیار مادرشان هم بگذارد. اما روز ۸۴/۸/۱۲ آقای سردار سیف قاضی ضمن معذرت خواهی، دیسکت را برگرداند و ضمن اظهار این که حتی فرصت و مجال آن نبوده که موضوع را به مادرشان اطلاع دهند، از اینجانب خواستند که طبق صلاحدید خود عمل نمایم. من هم نظر مثبت خودم را مبنی بر چاپ مقاله هم از منظر اعتقاد به آزادی بیان و هم از نظر بحث‌ساز بودن آن و تبعات تحقیقی و پژوهشی‌اش با وجود نکات قابل نقد و بعضاً نادرستی هم که در آن وجود دارد، به ایشان اعلام و همان شب هم تلفنی ماحصل را به آقای هوشمند اطلاع دادم.

با تشکر و احترام

دکتر صلاح‌الدین خدیو - ۸۵/۱/۲۲